

פיצויי פיטורים פדיון חופשה פיטורים שלא כדין

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תעא ת"א 9662/05

23.10.2006

בפני כב' השופטת חנה בן יוסף
נ.צ. - מר מאיר ברימן

התובעים:

גיא אבידן

ע"י ב"כ עו"ד רון י' פינצ'י

הנתבעים:

1. פלקסקום בע"מ

2. אבי סהר

ע"י ב"כ עו"ד עמית גורביץ'

פסק דין

רקע כללי:

- לפנינו תביעה שהגיש מר גיא אבידן (להלן "התובע") כנגד פלקסקום בע"מ (להלן "הנתבעת") וכנגד מר אבי סהר (להלן "הנתבע") לתשלום פיצויי פיטורים, פדיון חופשה ופיצויים בגין פיטורים שלא כדין.
- התובע עבד בנתבעת כאיש מכירות מחודש יולי 2002 ועד לפיטוריו ביום 18.4.2004 (נספח ב' לכתב התביעה).
- התובע והנתבע הינם גיסיים. תחילה החזיק התובע ב-50% ממניות הנתבעת ושימש כדירקטור בנתבעת. ביום 15.12.02 חדל התובע מלכהן כדירקטור והעביר 35% ממניותיו לנתבע. התובע נותר בעל מניות בשיעור 15% בנתבעת. הנתבע הינו מנהלה של הנתבעת ומחזיק ביותר מניות הנתבעת.
- הנתבעת הינה חברה העוסקת בתיווך וסחר רכיבים אלקטרוניים.
- התובע הגיש לבית משפט השלום בכפר סבא שתי תביעות כנגד הנתבעים בגין עוולת לשון הרע (א 5279/04, 7571/04). הנתבעים הגישו תביעה שכנגד. ביום 13.7.08 ניתן פסק דין המקבל את שתי התביעות ודוחה את התביעה שכנגד.
- כשלושה חודשים לאחר פיטורי התובע, הגישה הנתבעת תביעה לבית דין זה כנגד התובע בו עתרה לצו מניעה קבוע ולפיצויים (עב 6969/04). בנוסף עתרה הנתבעת לצו מניעה זמני (5591/04). עניינן של העתירות היה לאסור על התובע להשתמש במאגר הנתונים של הנתבעת ולקיים קשרים עסקיים עם ספקים של הנתבעת. ביום 14.7.04 התקיים דיון בפני כב' השופטת נטע רות והושגה הסכמה לפיה לא ישתמש התובע במאגר הנתונים של הנתבעת ולא יתקשר עם שישה ספקים ששמותיהם

7. מטעם התובע העיד התובע בעצמו. מטעם הנתבעים העיד הנתבע ורעייתו הגב' סימי סהר.
ננקבו בפרוטוקול, וזאת למשך שנה אחת (נספח ז' לכתב התביעה).

דיון והכרעה:

חבות הנתבע 2:

8. לא מצאנו כי במקרה זה מתקיימות הנסיבות ל"הרמת מסך ההתאגדות שבין החברה למנהלה". פסק הדין שניתן בבית המשפט בכפר סבא מתייחס לעילת לשון הרע בלבד ואינו רלבנטי לתביעה מכוח משפט העבודה. התובע לא הוכיח ניצול לרעה של הישות המשפטית הנפרדת של הנתבעת ולא הצביע על עירוב נכסים בהתנהלות הנתבעת והנתבע.
9. משכך, אין להרים את מסך ההתאגדות והתביעה כנגד הנתבע נדחית.

פיצויי פיטורים:

10. אין חולק כי התובע פוטר, אלא שלטענת הנתבעים, נסיבות פיטוריו שוללות פיצויי פיטורים מעבר לשחרור הכספים מחברת "כלל". לטענת הנתבעים, על אף הבטחתו, עשה התובע שימוש במאגר המידע של הנתבעת. לטענתם, הפרות המשמעת הקשות של התובע שוללות ממנו את הזכות לפיצויי פיטורים.
11. ביום 1.6.09 התקבלה הודעת התובע לפיה הועברו לידי, על ידי חברת הביטוח "כלל", כספי הפיצויים שהיו צבורים אצלה, בסך 15,856 ₪, ומשכך מופחת סכום זה מרכיב פיצויי הפיטורים שבתביעה והוא עומד על 9,819 ₪.
12. טענות הנתבעים לפיהם פיטוריו של תובע היו בנסיבות המצדיקות פיטורים ללא פיצויים או בפיצויים חלקיים, לא הוכחו כלל.
13. לטענת הנתבעים עולה מתלושי השכר כי שכרו הקובע של התובע הינו 12,000 ₪. עיון בתלושי השכר מעלה כי טענה זו לא נכונה. שכרו של התובע השתנה ועמד בחלק מהתקופות על שכר גבוה יותר.
14. תקנה 8 לתקנות פיצויי הפיטורים (חישוב הפיצויים והתפטרות שרואים אותה כפיטורים), תשכ"ד-1964 קובעת כי כאשר חלה הפחתה בשכרו של עובד אשר כתוצאה ממנה קטן שכרו האחרון יראו כשכר אחרון לגבי התקופה שלפני הפחתה את שכרו של העובד ערב הפחתה.
15. בהעדר תחשיב נגדי מטעם הנתבעים ומשטענתם באשר לשכרו הקובע של התובע, נדחתה, מתקבל חישובו של התובע באשר גובה פיצויי הפיטורים שעל הנתבעים להעביר לידי.
16. משכך, הנתבעת תשלם לתובע סך של 9,819 ₪ בגין רכיב תביעה זה.

פיצויי בגין פיטורים שלא כדין:

17. לטענת התובע פוטר במפתיע ומבלי שנערך שימוע כחוק טרם הפיטורים. לסברתו, נסיבות אלו מזכות אותו בפיצוי בסך 80,000 ₪.
18. התובע מודה כי בסמוך לפיטורים זומן לשיחה בביתו של הנתבע ואשתו בו נאמר לו כי העבודה המשותפת פוגעת ביחסים בין האחיות (עמ' 3, ש' 13-2).
19. אנו סבורים כי התקיימה חובת השימוע בנסיבות המקרה.
20. בנוסף, גם העובדה כי התובע השתהה והגיש תביעתו לאחר כשנה וחצי ממועד סיום יחסי העבודה. מחזקת את התרשמותנו כי לא נפל בגם בהליך הפיטורין והתובע לא חש בזמן הפיטורין כי פוטר באופן לא תקין.
21. לפיכך, דין רכיב תביעה זה להדחות.

פדיון חופשה:

22. זכותו של עובד לפדיון ימי חופשה הינה זכות קוגנטית המעוגנת בחקיקה. הלכה היא כי נטל ההוכחה בדבר החופשה מוטל על המעביד. הנתבעים לא הביאו ראיות להוכחת מספר ימי החופשה שמגיעים לתובע או שנוצלו על ידו. מעבר לדרוש, הוכח על ידי התובע כי "החופשות" אותן לקח התקיימו בעיקר בסופי שבוע. אף עדת הנתבעים, הגב' סימי סהר, העידה כן (עמ' 7, ש' 2-1).
23. לפי סעיף 10(ב)1(1) לחוק חופשה שנתית, תשי"א-1951, יש לחשב את פדיון החופשה לפי שכר העבודה שהעובד היה מקבל בעד אותו פרק זמן אילו לא יצא לחופשה והוסיף לעבוד, היינו לפי

חודש העבודה המלא האחרון. בחודש מרץ 2004 השתכר התובע בסך של 12,087 ₪. משכך שכרו ליום עבודה לצורך חישוב רכיב זה הינו 550 ₪.
24. לאור האמור ובהתייחס לתקופת עבודתו ולהודאתו כי ניצל שני ימי חופשה, זכאי התובע לסך של 8,525 ₪ בגין פדיון ימי חופשה.

קיצוז:

25. לטענת הנתבעים יש לקזז מכל סכום שיפסק לתובע את חוב התובע לנתבעת בסך של 19,398 ₪ (נספח ד' לתצהיר הנתבע).
26. ביום 1.12.02 חתמו הצדדים על הסכם לפיו התובע יחזיק בכרטיס אשראי של הנתבעת ויעשה בו שימוש לצרכי רכב החברה בלבד.
27. התובע העיד כי החיובים שנעשו בכרטיס האשראי נעשו עבור הנתבעת ובידיעת הנתבע.
28. אנו מקבלים את טענת התובע כי פסק דינו של בית משפט השלום בכפר סבא אשר דחה את הטענה בדבר שימוש לא הולם בכרטיס האשראי של הנתבעת מהווה השתק פלוגתא ומשכך אין לקזז את החיובים מהסכומים שנפסקו לתובע.
29. גם לעניין חשבון הבזק מביתו הפרטי של התובע נפסק בבית משפט השלום כי "משהעניין התגלה הוא יושב שכן המדובר בחיוב שבוצע גלויות בחשבון החברה ב - 7.1.04". (נספח ז' לתצהיר התובע, עמ' 144 ש' 20-21).
30. טענת הנתבעת לפיה יש לקזז כספים שקיבל התובע כהלואה על מנת להגיש הצהרת הון אישית, נזנחה בסיכומים שהוגשו מטעמה.

סוף דבר:

31. הנתבעת תשלם לתובע תוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין כדלקמן:
א. פיצויי פיטורים בסך 9,819 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית חוקית מיום 17.11.05 ועד ליום פירעונם המלא בפועל.
ב. פדיון חופשה בסך 8,525 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית חוקית מיום 17.11.05 ועד ליום פירעונם המלא בפועל.
ג. הוצאות משפט בסך 1,000 ₪ ושכר טרחת עורך דין בצירוף מע"מ כדין בסך של 4,000 ₪, שאם לא ישולמו תוך 30 יום מהיום, ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד תשלומם המלא בפועל.

ניתן היום, י"ט סיון תש"ע, 01 יוני 2010, בהעדר הצדדים.
נ.צ. מר מאיר ברימן, עובדים
חנה בן יוסף, שופטת